

ת"פ 15972/06/20 - מדינת ישראל נגד רוני עגיב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15972-06-20 מדינת ישראל נ' עגיב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רוני עגיב (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ, עו"ד אלינה מריונבסקי ומתמחה הגב' קים סלמה

הנאשם באמצעות היועדות חזותית

בא כוח הנאשם עו"ד מאי ג'רבי ממשרד עו"ד שני מורן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 18.11.20 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 ובעבירה של עסקה אחרת בסם, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

לפי כתב האישום המתוקן, בליל יום 1.6.20 הגיע הנאשם לנס ציונה יחד עם אחר, אשר נהג ברכב. הנאשם החזיק בתא המטען ברכב סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 600 גרם, וזאת בתוך שקית ניילון שחורה ובתוכה שתי שקיות. באותן נסיבות, לאחר תיאום עם אחר, הטמין הנאשם את סם במשקל של 1.5 ק"ג עבור האחר בשתי שקיות ניילון שאותן הניח בתוך קרטון בפח אשפה של בניין, וזאת תמורת תשלום סכום שאינו ידוע לתביעה.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

ראיות לעונש

3. אשתו של הנאשם, הגב' מאיה עגיב, העידה לעונש ומסרה, כי בן זוגה עשה מעשה חמור מאוד והיא אינה מסכימה עם מעשיו. עם זאת, ביקשה את התחשבות בית המשפט במצבה הנפשי והרפואי, לרבות מחלת מעיים המקשה עליה לתפקד. לדבריה, מאז מעצרו של הנאשם היא מגדלת לבדה את שתי בנותיה וללא כל עזרה. עוד ציינה, כי היא מתפרנסת מקצבת נכות, לנאשם חובות גדולים והיא מתקשה לכלכל את

עמוד 1

המשפחה.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו, כמו גם ההגנה על בטחונו של הציבור. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא גבוהה בשל פוטנציאל הנזק האדיר, לו מצאו הסמים את דרכם לציבור.
5. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בקביעת מתחם העונש ההולם: הנאשם החזיק כמות גדולה של סמים, ביצע תפקיד מרכזי, קיבל והעביר סמים לאחרים. מעשיו של הנאשם כללו הטמנה של הסמים בבניין מגורים, באדישות להשלכות מעשיו וחומרתם. לעבירה קדם תכנון מוקדם, עת הצטייד בסם בכמות גדולה, תיאם רכישה, מועד רכישה והכל עבור בצע כסף. הנאשם יכול היה לעצור את ביצוע העבירות בכל רגע אולם המשיך לפעול בקור רוח. בביצוע העבירות קיים פוטנציאל נזק גדול.
6. לטענתה, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, יש צורך במתן משקל ממשי לצורך בהרתעה מול כל שיקול אישי של הנאשם.
7. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים.
8. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1990, לחובתו שתי הרשעות קודמות שהתיישנו בעבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירת מין והחזקת סם, ושני גמרי דין מבית משפט לנוער; בהיותו של הנאשם עצור, אין כל הליך שיקומי בעניינו.
9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ולהטיל עליו מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס משמעותי, ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.
10. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון שכתב האישום המתוקן כולל את הנסיבות הבאות: במועד ביצוע העבירה נכח ברכב אדם אחר שנהג ברכב ונגדו לא הוגש כתב אישום; הנאשם אמר היה אך להעביר את הסם; התמורה עבור מכירת הסם לא עברה לנאשם והרווח של הנאשם אינו משווי הסמים אלא בגין העברתם בלבד; העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית של ממש.
11. לטענתה, ממדיניות הענישה הרלוונטית עולים מתחמים הנעים בין מאסר שיכול ויבוצע בעבודות שירות ובין מאסרים לתקופות שונות הנעות בין 12, 20 או 24 חודשים, בהתאם לנסיבות הספציפיות.
12. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו עוד בחקירה והוא משתף פעולה באופן מלא עם ההליך המשפטי; לחובתו של הנאשם עומד אמנם עברו הפלילי, אולם הרשעותיו התיישנו ואין בעברו עבירות בתחום הסמים; הנאשם גדל במשפחה קשת יום, לא מתפקדת, אביו לא נמצא כלל, אמו התמודדה עם קשיי פרנסה והנאשם מצא עצמו ללא מסגרת; לאחר שהנאשם שוחרר ממאסרו האחרון, למד מקצוע ועבד כטכנאי סלולר במספר חברות, אולם פוטר משהתגלה עברו הפלילי; הנאשם מנהל במשך שנים אורח חיים נורמטיבי והקים משפחה; הנאשם נקלע לחובות כלכליים רבים, מוגבל באמצעים וחייב בהוצאה לפועל; אשתו אינה עובדת בשל בעיות בריאותיות והיא זכאית לקצבת נכות בשיעור של 100% מביטוח לאומי; גם

מצבו הבריאותי של הנאשם אינו טוב, בשנה האחרונה הוא סבל מכאבי בטן חריפים וירידה משמעותית במשקל.

13. עוד הוסיפה, כי יש לקחת גם בחשבון את הקושי הרב הנלווה למעצרו של הנאשם בשל תקופת הקורונה. הנאשם לא ראה את משפחתו במשך שבעה חודשים, ואין כמעט הליכי שיקום בבית הסוהר, עובדה שגם פוגעת באפשרות של הנאשם להשתחרר בשחרור מוקדם.

14. לטענתה, בנסיבות העניין מטילים בתי המשפט עונשים הכוללים מאסר לתקופה של 7 או 8 חודשים.

15. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא לוקח אחריות ומצטער על מעשיו. עוד ציין, כי לאחר מאסרו האחרון החליט ללכת בדרך הישר, למד מקצוע בתחום הסלולר, אולם בעקבות חובות מצא עצמו מחליף משרות. עוד מסר, כי בשל הקושי הכלכלי התפתה לבצע את הפשע ובמעשיו פגע בחירותו, בעצמו ובמשפחתו. כן ציין, כי בשל הקורונה לא ראה את משפחתו במשך 7 חודשים והוא מבקש להקל בעונשו על מנת שיוכל לחזור לחיק המשפחה ולפרנסם בכבוד.

דין והכרעה

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

17. בביצוע העבירות מושא כתב האישום פגע הנאשם בערכים חברתיים של שמירה על בריאותו ושלטו הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, פגע הנאשם בהגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים.

18. הפגיעה בערכים חברתיים כתוצאה מביצוע העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל של 600 גרם ועסקה אחרת בסם מסוג קנבוס במשקל של 1.5 קילו גרם היא בינונית. המדובר בעבירות הדורשות תכנון מוקדם והצטיידות. הנאשם החזיק כמות סמים בלתי מבוטלת ואף שימש כחוליה להפצתו של הסם. אולם מכתב האישום המתוקן עולה, כי תפקידו התמצה בהעברת הסם וכי לא קיבל רווח ממכירת הסמים אלא מהעברתם. יתר על כן, לא הוגש כתב אישום נגד האחר שהיה עם הנאשם. עוד יש לקחת בחשבון, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע חובות ומצבו הכלכלי הקשה.

19. הואיל והנאשם החזיק סמים במשקל של 600 גרם וכן ביצע עסקה אחרת בסם במשקל של 1.5 ק"ג, ונוכח ההסכמה כי לא קיבל רווח ישיר ממכירת הסמים אלא רק בשל העברתם, הרי שניתן להקיש לעניינו מתוך פסיקה הכוללת החזקת סמים מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית במשקל של כשני קילוגרם, כפי שיפורט להלן:

- רע"פ 1830-16 **רקיבי נ' מדינת ישראל** (11.4.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק ברכבו סם מסוג חשיש במשקל של כ-2.3 קילוגרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם;

- ת"פ (רח') 63976-07-17 **מדינת ישראל נ' אבו קרינאת** (18.7.18 ו- 15.10.18) - בית משפט

השלום הרשיע את נאשמים 1 - 2, לפי הודאתם, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיקו ברכב סם מסוג קנבוס במשקל של 1.85 קילוגרם. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מאסרים על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪. על נאשם 2 הטיל מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי, צו מבחן וקנס בסכום של 2,000 ₪;

- ת"פ (אש') 10901-10-17 **מדינת ישראל נ' אבן חמוד** (4.6.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בתוך הרכב סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1064 גרם נטו. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

- ת"פ (אי') 41189-09-15 **מדינת ישראל נ' אלדהיני** (13.7.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג חשיש, במשקל כולל של 1.435 קילוגרם. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית;

- ת"פ (כ"ס) 43941-10-14 **מדינת ישראל נ' גאבר** (3.7.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק סם מסוג קנבוס במשקל 1,190 גרם. בית המשפט קבע, כי מתחם הענישה נע בן מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול שיבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של שנה. בנסיבות המקרה ובשים לב להליך הטיפול, חרג בית המשפט ממתחם העונש ההולם והטיל עליו מאסר על תנאי, צו מבחן לצד ענישה נלווית.

20. כאן המקום להעיר, כי התביעה הפנתה לפסיקה הכוללת מספר עבירות של סחר ואספקת סמים ומטבע הדברים מדובר בפסיקה מחמירה יחסית (ראו, למשל: רע"פ 1370/17 **בן נעים נ' מדינת ישראל** (20.4.17); 36377-02-15 **מדינת ישראל נ' רמזנוב** (25.10.16) - אולם גם באותם פסקי דין נדונו הנאשמים לענישה מקלה מזו שלו עתרה התביעה. מכאן, שישנו קושי לבסס את המתחם לו עתרה התביעה.

באת כוח הנאשם הפנתה, לעומת זאת, לפסיקה לא מעטה, אולם עניינה של הפסיקה בביצוע מספר עבירות סחר בכמויות קטנות, וגם אותה קשה להכליל במתחם, אלא כנקודת השוואה גרידא (ראו, למשל: רע"פ 1370/17 **אליהו נ' מדינת ישראל** (20.4.17); ת"פ (רח') 45937-12-18 **פרקליטות מחוז מרכז נ' פויטאי** (5.1.20); ת"פ (י-ם) 7420-05-19 **מדינת ישראל נ' בלוי** (16.9.19); ת"פ (רח') 60803-01-19 **מדינת ישראל נ' פחידה** (3.7.19); ת"פ (ראשל"צ) 39086-01-18 **מדינת ישראל נ' צבאן** (12.9.18); ת"פ (י-ם) 21557-06-16 **מדינת ישראל נ' בשארי** (10.11.16); ת"פ (ת"א) 26377-02-15 **מדינת ישראל נ' רמזנוב** (25.10.16); ת"פ (ראשל"צ) 20201-11-14 **מדינת ישראל נ' אליהו** (29.3.16); ת"פ (פ"ת) 41324-09-13 **מדינת ישראל נ' עמוסי** (28.4.14)).

21. מטבע הדברים גם הפסיקה שאליה הפניתי למעלה אינה מתאימה במלואה למתחם שייקבע כאן. מדובר כאן, בהחזקה של כחצי קילוגרם שלא לצריכה עצמית, אולם לצד זאת עסקה אחרת בסם במשקל של 1.5 ק"ג. מכאן, שיש להתאים את המתחם לנסיבות המקרה המיוחדות.

22. לאור נסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום בנסיבותיה, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נשוי ואב לשתי בנות. אשתו של הנאשם סובלת ממצב רפואי מורכב, בעלת נכות בשיעור של 100% ומקבלת קצבת ביטוח לאומי (ענ/1). אשתו של הנאשם דווחה, כאמור, על הקשיים המשפחתיים הלא פשוטים בהיעדרו של הנאשם; גם מצב הרפואי של הנאשם אינו שפיר; לנאשם חובות רבים ובלתי מבוטלים להוצאה לפועל, כפי שעולה ממסמך שהגיש ומעדות אשתו; הנאשם עצור מזה כשבעה חודשים ובשל מגיפת הקורונה, תנאי המעצר לא פשוטים, הנאשם לא זוכה לביקורים והליכי טיפול בבית הסוהר כמעט ואין.

לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות, אחת בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית, והשנייה בגין עבירות אלימות ומין בגין נדון למאסר לתקופה של 5 שנים, וכן שני גמרי דין מבית משפט לנוער. עם זאת, את מכלול העבירות ביצע בהיותו נער, ההרשעות התיישנו וההרשעה האחרונה היא משנת 2008 (ענ/1); הנאשם לא עבר הליך טיפולי שיקומי, אולם קשה לזקוף זאת לחובתו בהיותו נתון במעצר במשך כ-7 חודשים;

24. באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, משמע הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות ומעצרו הממושך, ובין הנסיבות לחובתו, ובעיקר היעדר הליך שיקומי ועבר פלילי שהתיישן, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בין חלקו התחתון לחלקו האמצעי של המתחם. כאן המקום להעיר כי התביעה עתרה להטיל עונש בחלקו התחתון של המתחם, אולם לעמדתי עתירה זו אינה משקפת נכונה את עברו הפלילי של הנאשם. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס ופסילת רישיון על תנאי. הואיל ולא יוחסה לנאשם החזקת סמים לצריכה עצמית אין מקום לפסילת רישיון בפועל. בקביעת מתחם הקנס ושיעורו לקחתי בחשבון גם את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והעובדה כי הוא נתון במעצר תקופה בלתי מבוטלת.

סוף דבר

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.6.20 ועד היום;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים;
- ד. קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים, הראשון לא יאוחר מיום 1.4.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, אם בתוך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו יעבור עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"א, 27 ינואר 2021, במעמד הצדדים.